

Товстюк К. І.

ФСП НТУУ «КПІ»

Науковий керівник:

Юдкова К.В., викладач НТУУ «КПІ»

РОЛЬ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ В УМОВАХ ДЕМОКРАТИЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Сучасний розвиток суспільства характеризується широким використанням різноманітних інформаційних систем. Передача даних від однієї людини до іншої – діло повсякденне. Якщо раніше такий процес відбувався за допомогою усного чи писемного мовлення, вербальних потоків, то сьогодні одним із найбільш поширених засобів стає використання інформаційно – телекомунікаційних технологій. Тобто, сукупність процесів такого роду достатньо широка, а отже, необхідна і наявність певних норм, котрі б регулювали їх регулювали.

Важливість даного питання полягає в тому, що сама по собі інформація – це досить впливовий матеріал. Адже потік даних може як принести користь, так і зашкодити. Тому, демократична держава має створити певний комплекс норм та заходів, котрі б сприяли нормальному та безпечному обігу інформації.

Розглядаючи дане питання необхідно дати тлумачення самому поняттю «інформація». Знайти сьогодні визначення такого слова можна в нормативно – правових актах. Так, наприклад, у Законі України «Про інформацію», дане поняття розшифровується як будь-які відомості та/або дані, які можуть бути збережені на матеріальних носіях або відображені в електронному вигляді[2].

Якщо розглядати дане поняття у більш широкому аспекті, то можна сказати, що інформація – це данні про будь – які явища і події, речі матеріального і нематеріального світу, що мали місце, існують сьогодні, або будуть у майбутньому. Тобто, це відомості про будь – що, які можна створити, зберегти, передати, видалити, тобто використати в обороті.

Як ми бачимо, інформація – це дуже широке явище. Це значить, що воно потребує особливого регулювання. Сьогодні велику увагу приділяють забезпеченню інформаційної безпеки. Якщо говорити про Україну, то таке

завдання є одним з пріоритетних, оскільки в Головному законі сказано, що захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу[1].

Інформаційна безпека – це певний стан захищеності обороту даних і всіх процесів, пов'язаних з потоками відомостей. Сьогодні демократична держава повинна створювати певні передумови протікання таких явищ для того, що б забезпечити нормальне функціонування всієї системи життя країни загалом. Як стає очевидним із визначення - основним завданням є забезпечення стану захищеності.

Якщо говорити про роль держави у даному питанні, то її основні функції полягають у: створенні нормативно – правової бази, яка б регулювала питання такого роду на принципах гуманізму та демократизму; своєчасному удосконаленні правових норм, що забезпечує відповідність актів реаліям життя; контролі за дотриманням положень Закону; притягнення до відповідальності осіб, котрі порушили норми щодо забезпечення інформаційної безпеки.

Тобто, головним завданням України як держави стає безпосередньо створення правил для встановлення інформаційної безпеки і контроль за їх дотриманням.

На сучасному етапі розвитку світового суспільства недооцінювати безпеку у сфері інформаційного обігу досить важко. Кожного дня ми стикаємося з широким потоком даних, котрий формує у нас відношення до певних речей. Окрім того, дедалі частіше починають використовуватися інформаційні війни, де основною зброєю стає ніщо інше як сама інформація. Найбільш поширеним типом ведення конфліктів сьогодні є гібридна війна, у якій також використовується маніпуляція інформацією. Тобто, важливість захисту відомостей стає одним із найбільш необхідних заходів сьогодні.

Загалом, інформаційну безпеку умовно можна поділити на дві форми в залежності від джерела виникнення загрози. Перший варіант – зовнішній. В даному випадку мова йде про інформаційну небезпеку, що надходить з-за меж України. Наприклад, яскравим показником сьогодні є інформаційна пропаганда

з боку держави – агресора. Другий варіант – внутрішня небезпека. Тут варто говорити вже про певні операції з даними у середині самої країни. Прикладом може стати розголошення державної таємниці.

Якщо розглядати необхідність забезпечення інформаційної безпеки, то можна зазначити наступне: таке явище формує нормальний і безпечний потік даних; стабілізує ситуацію як в середині держави, так і ззовні; формує правдиві знання у населення; створює сприятливі умови для розвитку суспільства як демократичної складової.

Отже, говорячи про інформаційну безпеку, як складову демократичної держави можна сказати, що таке явище сьогодні є особливо актуальним, оскільки в умовах інформатизації суспільства контролювати оборот даних стає дедалі важче і важливіше. Одним з головних пріоритетів України є прагнення побудувати орієнтоване на інтереси людей, відкрите для всіх і спрямоване на розвиток інформаційне суспільство, в якому кожен міг би створювати і накопичувати інформацію та знання, мати до них вільний доступ, користуватися і обмінюватися ними, щоб надати можливість кожній людині повною мірою реалізувати свій потенціал, сприяючи суспільному і особистому розвитку та підвищуючи якість життя.[3] Зробити це буде неможливо без вжиття всіх необхідних заходів по збереженню інформаційної безпеки.

Список використаних джерел:

1. Конституція України. – К. : ПАЛИВОДА, 2014. – с.7.
2. Закон України «Про інформацію» [Електронний ресурс] - Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2657-12> – Назва з екрану.
3. Закон України «Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007-2015 роки» [Електронний ресурс] - Режим доступу : <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/537-16> – Назва з екрану.